

ת"ד 6356/08/10 - ליאור ליברמן נגד מדינת ישראל, ג'גאו גיל פקדו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

24 ינואר 2014

ת"ד 6356-08-10 מדינת ישראל נ' פקדו

בפני	כב' השופט עופר נהרי
מבקשים	ליאור ליברמן
נגד	
נאשם	1. מדינת ישראל 2. ג'גאו גיל פקדו

החלטה

דין הבקשה לביטול הכרעת הדין להידחות.

מדובר בפסק דין שניתן כבר לפני שנתיים (בינואר 2012, ואנו כעת בינואר 2014).

הנאשם לא התייצב בזמנו למשפטו וזאת על אף שמועדו של הדין נקבע בנוכחותו ועל פי בקשותיו החוזרות לדחיות דין ההקראה (ראה נא את הפרוטוקולים בתיק זה מיום 11/10/2011 וכן מיום 11/1/2012).

מהפרוטוקולים הנ"ל אף עולה כי הנאשם שב והוזהר אז בחובת התייצבות, ואף התחייב לפרוטוקול להתייצב לכל ישיבה. (ראה נא פרוטוקול 11/10/11 שורות 9,14,15. וראה גם פרוטוקול 11/1/12 שורה 16).

בית המשפט לא פטר את הנאשם מלהתייצב, נהפוך הוא - בית המשפט הורה לנאשם להתייצב והנאשם אף התחייב להתייצב לכל ישיבה.

והנה, למרות כל אלה, בחר הנאשם שלא להתייצב לדיון.

בסעיף 8 לבקשה שהוגשה ב-6.1.14 מטעם הנאשם נטען כדלקמן (ציטוט): "...אי התייצבותו של הנאשם לא נובעת מזלזול בבית המשפט הנכבד אלא מהטעם כי המבקש לא ידע על מועד הדיון וכי נודע לו על כך שנשפט בהעדר רק לפני מספר שבועות".

בתצהיר שהגיש הנאשם לבית המשפט נרשם מפי הנאשם הנכבד אף כדלקמן (ציטוט):

"אציין כי לאחר שקיבלתי את גזר הדין הפסקתי לנהוג כמעט שנתיים ובתחילת חודש נובמבר כשניגשתי למשרד הרישוי כדי לדעת מתי אוכל לחדש את הרישוי התברר למעשה שחישוב הפסילה כלל לא החל..."

ממה נפשך אם כך?

מחד גיסא טוען הנאשם בפני בית המשפט כי לא ידע על הדיון, אך מאידך גיסא נאלץ הוא להבהיר (לנוכח העולה כאמור מהפרוטוקולים) כי מועד הדיון דווקא נקבע בנוכחותו וכי בעצם הוא כן ידע עליו.

מחד גיסא גם טוען הנאשם הנכבד בתצהיר תחת אזהרה כי למעשה יודע הוא על פסק הדין כבר כשנתיים ולפיכך הפסיק הוא לדבריו לנהוג לפני כשנתיים, אך מאידך גיסא טוען הנאשם בפני בית המשפט שנודע לו "רק לפני מספר שבועות" על כך שנשפט בהעדר.

יש לתהות אם כך : מהי בכל הכבוד גרסתו הנכונה של הנאשם הנכבד מבין השתיים ?

ובכן, אם נכונה הצהרתו של הנאשם בתצהירו תחת אזהרה על כי לדבריו נודע לו על גזר הדין והפסילה כבר לפני כשנתיים, אזי יש כאן שיהוי עצום בפניה לבית המשפט בבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר לפני כשנתיים.

מדובר בתיק משנת 2010 .

אין מקום היום, בשנת 2014, לנהל תיק זה ולשמוע עדויות.

ממילא אף אין להסיק מתוכן הבקשות שהגיש הנאשם כי מתקיים עיוות דין בהרשעה.

לטעמי, ובהינתן המנומק בגזר הדין, אף אין עיוות דין הענישה.

לסיכום :

הנאשם נשפט כדין בהעדרו לפני כשנתיים.

אין לראות סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם לדיון.

התיק והאחריות היא לנאשם לדאוג להתייצב וגם לברר גורל ההליך ובוודאי שלא להשתהות שנתיים.

אין גם לראות עיוות דין בהרשעה וגם לא עיוות דין בענישה.

לאחר כל זאת, ולפנים משורת הדין בלבד, אורה על ביטול גזר הדין בלבד (להבדיל מהכרעת הדין) ואקבע את התיק לטיעונים לעונש בפני, וזאת באם ישולמו לאוצר המדינה בתוך 30 יום מהיום (עד לא יאוחר מיום 24/2/2014) הוצאות בסך 2,000 ₪.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ד, 24 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.